

ارائه شده توسط :

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتربر

برآورد فرسایش خاک در حوزه رودخانه زیانشای با استفاده از روش سزیوم

137

چکیده :

روش سزیوم 137 برای برآورد فرسایش خاک در حوزه رودخانه زیان شای استفاده شد. بیش از 100 نمونه از 10 سایت و 20 دامنه با نمونه بردار دستی با قطر 10 سانتی متر برداشته شدند. هر نمونه دارای طول 60 سانتی متر بود. فعالیت سزیوم با طیف سنجی گاما تجزیه تحلیل شد. مدل بیان وزنی ساده شده و مدل توزیع پروفیل برای محاسبه فرسایش خاک و نرخ رسوب گذاری استفاده شد. مرجع سزیوم 137 محلی از 1600 تا Bq m² 2402 متغیر بود. داده ها یک کاهش نمایی را در غلظت و مقدار با افزایش عمق پروفیل خاک نشان دادند. فرسایش خاک در حوزه رودخانه در اراضی زراعی با میزان فرسایش سالانه 2000 تا 6000 کیلومتر مربع در سال متوسط یا شدید بود. به طور کلی، فرسایش خاک شدید و بسیار شدید در شیب های فوقانی، فرسایش متوسط یا شدید خاک در مقاطع میانی و فرسایش متوسط و خفیف در مقاطع پایین تر دامنه مشاهده شد. در دامنه های با پوشش گیاهی طبیعی، متشکل از گونه های چوبی و علفی، فرسایش خاک بسیار کم تر و غیر قابل تشخیص بود. در بخش های پایین تر دامنه با پوشش گیاهی توسعه یافته، هیچ گونه فرسایش خاکی دیده نشد، بلکه رسوب گذاری با نرخ بیش از 300 تن بر کیلومتر مربع در سال مشاهده شد. گرادیان شیب و پوشش گیاهی بر فرسایش خاک و میزان رسوب گذاری اثر داشت. به طور کلی، سرعت فرسایش خاک با گرادیان شیب تاثیر داشته و ارتباط معکوسی با درجه پوشش گیاهی بود.

کلمات کلیدی : فرسایش خاک، روش سزیوم 137، زمین زراعی، پوشش گیاهی، حوزه رودخانه زیان شای

-1- مقدمه

روش سزیوم 137 در مطالعات فرسایش خاک استفاده شده است. سزیوم 137 یگ رادیو نوکلوتید مصنوعی با نیمه عمر 30.17 سال است. سزیوم 137 به استراتوسفر آزاد شده و بر طبق تست های تسليحات هسته ای حرارتی در اوخر 1950 میلادی و اوایل 1960 میلادی، دارای توزیع جهانی است. سزیوم 137 به عنوان محصول شکافت هسته ای، با بارندگی وارد زمین می شود و توسط خاک سطحی و رسوبات تثبیت می شود. از آن جا که

توزیع مجدد آن در پروفیل خاک ناشی از جدایش و رسوب یا شخم خاک است، ویژگی های مهاجرتی سزیوم ۱۳۷ را می توان به عنوان یک ردیاب رسوب موثر و مبنایی برای براورد سرعت فرسایش و رسوب استفاده کرد.) انتزی و همکاران ۲۰۱۰، فیلیپ و همکاران ۱۹۹۶). در بیشتر بخش های چین، رسوب سزیوم ۱۳۷ عمدتاً در بین سال های ۱۹۵۰ و ۱۹۷۰ میلادی رخ داده است. اگرچه حادثه چرنوبیل در اوایل ۱۹۸۶ موجب افزایش سطح سزیوم ۱۳۷ در بسیاری از مناطق دنیا شد، با این حال نقش کمی در افزایش سزیوم ۱۳۷ در چین داشت زیرا این کشور در شرق آسیا واقع شده است. آسیای غربی و اروپا به شدت تحت تاثیر این رویداد قرار گرفتند.

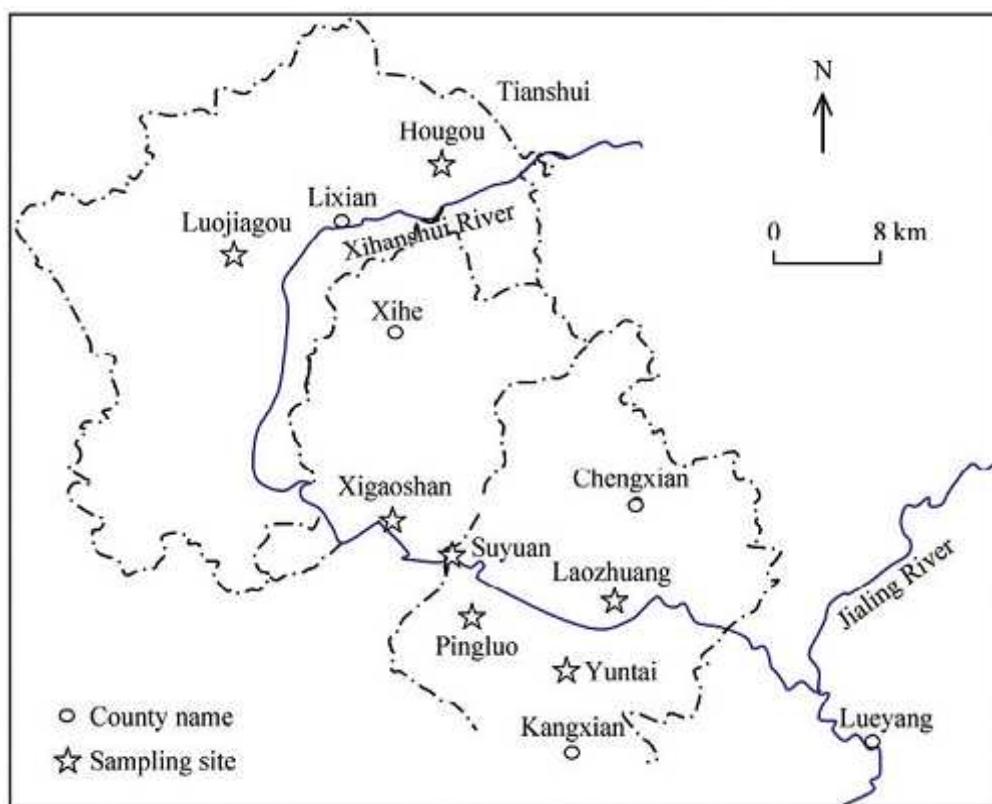
روش سزیوم ۱۳۷ در بسیاری از مناطق برای براورد فرسایش خاک استفاده شده است (Li et al., 2003;

Kosmas et al., 2001; Zhang et al., 2006; Taijiro et al., 2005; Zhang et al., 2008; Saito-Kokubu et al., 2008; Yang et al., 2008). تحقیقات انجام شده در بسیاری از محیط های دنیا نشان داده است که این روش در براورد نرخ رسوب و فرسایش دارای دقت بالایی است. به علاوه این روش نسبت به روش های پایش سنتی از جمله پتانسیل براورد های گذشته نگرانه از نرخ فرسایش و رسوب بر اساس یک بازدید میدانی و پتانسیل تجمعی اطلاعات توزیع شده برای تک تک نقاط در یک چشم انداز مورد استفاده برای مطالعه الگو های مکانی توزیع مجدد خاک مزیت دارد. از این روی در شرایط حوزه ابخیز که در آن داده های بلند مدت رسوب وجود دارند، روش سزیوم ۱۳۷ را می توان برای اندازه گیری کمی فرسایش خاک و نرخ توزیع مجدد مورد استفاده قرار داد.

هدف این مطالعه استفاده از روش سزیوم ۱۳۷ برای تخمین فرسایش خاک در حوزه رودخانه زیانشای که یک شعبه ای از رودخانه یانگتز می باشد و یکی از منابع اصلی رسوب است می باشد. تولید رسوب ناشی از فرسایش در حوزه رودخانه زیان شای بر عمر سد و عملیات طبیعی سد تری گرج اثر می گذارد که این سد یکی از سه پروژه بزرگ برق آبی در دنیا است. منابع رسوب بر گرفته از سه کاربری ارضی است که شامل اراضی زراعی، اراضی دارای پوشش گیاهی و اراضی احیا شده است. این موارد در این مطالعه بحث شده و ویژگی های کلی فرسایش خاک در منطقه مورد مطالعه بدست امداد

2. منطقه مورد مطالعه

حوزه ابخیز رودخانه زیان شای در بخش جنوب شرق استان گانسو در چین واقع شده و دارای مساحت 10200000 کیلومتر مربع است. رودخانه زیان شای که در بالا دست رودخانه جیالینک استف از کوهستان های گیشو در نزدیکی شهر تیانشوی سرچشم می گیرد. این رودخانه از مناطق لانگان عبور کرده و وارد استان شانکسی می شود و سپس در لوینگ به رودخانه جیالیتک می ریزد. منطقه شمالی رودخانه زیانشای به فلات لسی زهکشی می شود. حوزه ابخیز زیانشی با حوزه رودخانه زرد ر شمال هم مرز است. این حوزه دارای بارندگی سالانه 400 تا 800 میلی متر است و بارندگی از ژولای تا سپتامبر رخ می دهد. از این روی این بارندگی ها منجر به فرسایش جدی در مناطق لسی می شوند. برای مثال، منطقه شمالی ایستگاه هیدرولوژیکی داکیو دارای مساحت 6491 کیلومتر مربع است. تولید رسوب سالانه آن برابر با 21.2 میلیون تن و نرخ انتقال رسوب سالانه برابر با 3260 کیلومتر مربع بر سال است. از ای روی این حوزه یکی از بزرگ ترین مناطق تولید رسوب چین است.

شکل 1 توزیع سایت های نمونه برداری در حوضه رودخانه Xihanshui

منبع از دست رفت خاک در رودخانه زیان شای شامل فرسایش خندقی، حرکات توده ای خاک، جریان های واریزه ای، فرسایش ناشی از انجماد-ذوب، فرسایش بادی و فرسایش ناشی از استخراج طلا است. دانش مربوط به این

فرسایش ها برای تعیین میزان بیلان رسوب لازم است که امکان توزیع رسوب را در بخش های مختلف حوزه می دهد. این مطالعه به بررسی ابعاد اساسی بیلان رسوب در حوزه زیانشای با استفاده از روش سزیوم 137 می پردازد.

3. روش

روش سزیوم 137 برای برآورد فرسایش خاک با مقایسه مقدار سزیوم 137 منطقه فرسایش یافته با یک سایت شاهد استفاده شد. از طریق این مقایسه، میزان فرسایش مشخص کردید. روش سزیوم 137 در طی سه مرحله استفاده شد: نمونه برداری، تعیین مقدار نوکلولیید و محاسبه نرخ فرسایش.

3-1 نمونه برداری میدانی و تعیین محتوی توکلولیید

هسته ها و نمونه های خاکی در امتداد دامنه ها و مقاطع مربوط به اراضی پوشش گیاهی و مرتعی جمع اوری شد. اراضی انتخاب شده نماینده و معرف طیف وسیعی از گرادیان ها، طول دامنه و کاربری ارضی در حوزه بود. توزیع مناطق نمونه گیری در شکل 1 نشان داده شده است. مناطق نمونه برداری شده در دامنه معرف کاربری ارضی نمونه گیری شده بوده و نمونه های خاکی در بازه های منظم در امتداد دامنه بدست امد. برای مناطق پست تر، نظیر مناطق شاهد، هسته های خاکی از الگوی نمونه گیری 5 شکل بدست امدادند. نمونه های خاک با نمونه بردار با قطر ده سانتی متری جمع اوری شدند. قبل از نمونه گیریف سایت از علف هرز و بقایای گیاهی پاگ سازی شده و نمونه بردار به طور عمودی برای استخراج خاک در زمین فرو برده شد و نمونه های خاکی برداشته شدند. نمونه های خاکی و هسته ها در بازه های 10 سانتی متری تا عمق 30 تا 60 سانتی متری جمع اوری شدند. عمق حداکثر نمونه برداری یکی از پارمترهایی بود که نشان می داد همه خاک های دارای سزیوم 137 بدست امدادند. نمونه ها از نوامبر تا دسامبر در 2008 جمع اوری شده و بیش از 100 نمونه هاکی از 10 سایت و 20 دامنه جمع اوری شدند.

نمونه های خاکی هوا خشک شده، غربال و وزن شدند. 250 گرم با اندازه نمونه کم تراز 2 میلی متر با چارک گرفته شدند. اندازه گیری های سزیم 137 در موسسه انرژی اتمی پکن با استفاده از طیف سنج گاما با شناساکر BE5030 انجام شد. نرم افزار و اسمجی اشیای بدون منبع برای کالیبراسیون کارایی نمونه استفاده شد. محتوی نمونه های سزیم 137 در 661.65 کیلوولوت و با استفاده از زمان شمارش بین 8 تا 24 ساعت شناسایی شد

3-2 محاسبه نرخ فرسایش

آزمایشگاه اصلی، داده های سزیم 137 بدست امده در واحد سطح را تعیین کرد. این داده ها در وزن نمونه خاک

بدست امده ضرب شده و بر سطح مقطع نمونه ها تقسیم شدند تا سزیم 137 به ازای واحد سطح بدست بیاید.

مدل محاسبه مورد استفاده برای خاک زراعی معمولاً درورش سزیم 137 استفاده می شود که موسوم به مدل

بیلان وزنی است: مدل بیان وزنی ساده شده و مدل توزیع پروفیل برای محاسبه فرسایش خاک و نرخ رسوب

گذاری استفاده شد. مرجع سزیوم 137 محلی از $Bq\text{ m}^{-2}$ 1600 تا 2402 متغیر بود. داده ها یک کاهش نمایی را

در غلظت و مقدار با افزایش عمق پروفیل خاک نشان دادند. فرسایش خاک در حوزه رودخانه در اراضی زراعی با

میزان فرسایش سالانه 2000 تا 6000 کیلومتر مربع در سال متوسط یا شدید بود. به طور کلی، فرسایش خاک

شدید و بسیار شدید در شبکه های فوقانی، فرسایش متوسط یا شدید خاک در مقاطع میانی و فرسایش متوسط

و خفیف در مقاطع پایین تر دامنه مشاهده شد. در دامنه های با پوشش گیاهی طبیعی، متشکل از گونه های چوبی

و علفی، فرسایش خاک بسیار کم تر و غیر قابل تشخیص بود. در بخش های پایین تر دامنه با پوشش گیاهی توسعه

یافته، هیچ گونه فرسایش خاکی دیده نشد، بلکه رسوب گذاری با نرخ بیش از 300 تن بر کیلومتر مربع در سال

مشاهده شد. گرادیان شبکه های پوشش گیاهی بر فرسایش خاک و میزان رسوب گذاری اثر داشت. به طور کلی،

سرعت فرسایش خاک با گرادیان شبکه های پوشش گیاهی با درجه پوشش گیاهی بود.

دو نوع مدل محاسبه برای خاک های غیر زراعی وجود دارند: مدل توزیع پروفیل و مدل مهاجرت انتشار. مدل توزیع

پروفیل یک مدل نسبتاً آسان است. با این حال این مدل رفتار وابسته به زمان انتشار سزیم 137 و توسعه پیشرونده

توزیع عمقی سزیم 137 را در پروفیل خاک پس از نزول از اتمسفر در نظر نمی گیرد. در مدل مهاجرت-انتشار،

رفتار وابسته به زمان رسوب و توزیع مجدد سزیم 137 در نظر گرفته می شود. این نیازمند محاسبه پارامتر های

Walling and He, پیچیده ای نظری عمیق استراحت است به طور یکه تعیین اطمینان پذیری آن سخت است (

(1997; 1999; Poreba and Bluszcz, 2008

این مطالعه از مدل بیلان وزنی ساده برای خاک زراعی و مدل توزیع پروفیل برای اراضی غیر کشاورزی استفاده

کرد. در عین حال در این مطالعه مدل بیلان وزنی برای مطالعه اراضی احیا شده استفاده شده است زیرا یک مدل

خاص یا روش عملی برای این اراضی وجود نداشت. به علاوه دو منطقه احیا شده (پوشش کاری شده) در این

مطالعه به صورت اراضی زراعی به مدت به ترتیب 50 و 80 سال در نظر گرفته شدند

مدل بیلان وزنی ساده

زانک و همکاران 1990 یک مدل بیلان وزنی ساده را ارایه کرده اند که در ان انتشار سزیم 137 در 1963 به جای یگ دوره طولانی رخ داد که از اواسط 1950 تا 1970 میلادی رخ می دهد. به این ترتیب این مدل تعادل وزنی ساده، اثرات اندازه را در نظر نگرفته است اگرچه یک ضریب اصلاحی P برای منعکس کردن این اثر معرفی شد.

با فرض نرخ فرسایش ثابت R ، مقدار کل سزیم 137 در سال t برای یک منطقه فرسایش یافته به صورت زیر بیان می شود

$$A(t) = A_{ref} \left(1 - P \frac{R}{d}\right)^{t-1963} \quad (1)$$

معادله 1 را می توان برای بدست اوردن فرمول زیر برای نرخ سالانه فرسایش بازنویسی کرد

$$Y = \frac{10dB}{P} \left[1 - \left(1 - \frac{X}{100} \right)^{1/(t-1963)} \right] \quad (2)$$

که A_{ref} به صورت میزان شاهد است، γ فرسایش سالانه خاک، d = عمق شخم یا لایه کشت است، b : وزن مخصوص ظاهری خاک است، X درصد کاهش سزیم 137 و p ضریب اصلاحی اندازه ذرات است.

برای محل رسوب گذاری $R'(\text{kg m}^{-2} \text{yr}^{-1})$ ، با نرخ رسوب گذاری $(A(t) > A_{ref})$ ، نرخ رسوب را می توان از غلظت سزیم 137 رسوب $C_d(t)$ بر طبق معادله زیر بدست اورد

$$R' = \frac{A_{ex}(t)}{\int_{1963}^t C_d(t') e^{-\lambda(t-t')} dt'} = \frac{A(t) - A_{ref}}{\int_{1963}^t C_d(t') e^{-\lambda(t-t')} dt'} \quad (3)$$

که $A_{ex}(t)$ برابر با مقدار مازاد سزیم 137 نقطه نمونه برداری نسبت به نقطه شاهد است، $C_d(t')$ غلظت رسوب در سال t' (Bq kg^{-1}) ثابت تجهیزه برای سزیم 137 و P ضریب اصلاحی اندازه ذرات است.

به طور کلی، غلظت سزیم 137 رسوب را می توان به صورت میانگین وزنی غلظت سزیم رسوب انتقال داده شده به پایین دامنه از بالا تعیین کرد. $C_d(t')$ را می توان با معادله زیر محاسبه کرد

$$C_d(t') = \frac{1}{\int_S R dS} \int_S P' C_e(t') R dS \quad (4)$$

که $C_e(t')$ (Bq kg⁻¹) سطح بالادست و S (m²) غلظت سزیم ۱۳۷ رسوب انتقال داده شده از نقطه فرسایش است که از معادله ۱ بر طبق زیر محاسبه می شود

$$C_e(t') = P \frac{A(t')}{d} = \frac{P}{d} A_{ref}(t') \left(1 - P \frac{R}{d}\right)^{t'-1963} = \frac{P}{d} A_{ref}(t) e^{\lambda(t-t')} \left(1 - P \frac{R}{d}\right)^{t'-1963} \quad (5)$$

که $A_{ref}(t) = A_{ref}$ است.

۲-۲-۳ مدل توزیع پروفیل برای خاک های غیر زراعی

در بسیاری از شرایط توزیع عمقی سزیم ۱۳۷ در یک خاک پایدار یک کاهش نمایی را با عمق نشان می دهد

که از تابع زیر پیروی می کند

$$A'(x) = A_{ref} (1 - e^{-x/h_0}) \quad (6)$$

که $A'(x)$ مقدار سزیم ۱۳۷ بالاتر از عمق x است، $A_{ref} = {}^{137}\text{Cs}$ مقدار شاهد، x برابر با عمق از سطح خاک، h_0

برابر با ضریب توصیف کننده شکل پروفیل است. در صورتی که فرض شود مقدار کل سزیم ۱۲۷ منتشر شده در

۱۹۶۳ بوده است و توزیع سزیم از پروفیل خاک مستقل از زمان بوده است نرخ فرسایش γ برای یک نقطه فرسایش

کمتر از نقطه مرجع بوده و به صورت زیر بیان می شود

$$Y = \frac{10}{(t-1963)P} \ln\left(1 - \frac{X}{100}\right) h_0 \quad (7)$$

که γ به صورت فرسایش سالانه خاک (تن بر هکتار در سال)، t زمان جمع اوری نمونه، X درصد کاهش سزیم

$A_u = 137$ مقدار کل سزیم در نقطه نمونه گیری است.

برای محل رسوب، نرخ رسوب R' را می توان از مقدار مازاد $A_{ex}(t)$ و غلظت سزیم ۱۳۷ رسوب Cd محاسبه کرد

$$R' = \frac{A_{ex}}{\int_{t_0}^t C_d(t') e^{-\lambda(t-t')} dt'} = \frac{A_u - A_{ref}}{\int_S R dS \int_S A_{ref} \left(1 - e^{-R/h_0}\right) dS} \quad (8)$$

نرخ فرسایش خاک در این مطالعه با نرم فازار تبدیل رادیو نوگلوید پیشنهاد شده توسط والیتک و همکاران 1997 محاسبه می شود. پارامتر هایی نظیر جرم خاک، فعالیت سزیم، سطح مقطع نمونه، زمان نمونه گیری، وزن مخصوص ظاهری، عمق کشت، سال کشت باید در محاسبه مدل در نظر گرفته شوند.

4. نتایج و تجزیه تحلیل

ثبتیت نقاط شاهد سزیم 137

سایت های مرجع سزیم 137 محلی در بالای تپه های بدون فرسایش و رسوب در نظر گرفته شد (لی و همکاران 2003). در این مطالعه علفزار های سالم در بالای دامنه به صورت مناطق شاهد انتخاب شد. چهار تا 5 نمونه خاکی در هر سایت مرجع انتخاب شد و این شامل یک نمونه خاک با ضخامت 60 سانتی متر بود.

در صورتی که غلظت متوسط سزیم 137 برای هر لایه پروفیل در شکل 2 معرف ان عمق باشد، رابطه بین غلظت سزیم 137 و عمق در شکل 3 نشان داده شده است. بهترین معادله رگرسیون بروزاشی نشان می دهد که غلظت سزیم 137 به طور نمایی با افزایش عمق کاهش می یابد و این که غلظت سزیم 137 در سطح خاک برابر با 25Bq بر کیلوگرم است. در عمق 20 سانتی متری، غلظت سزیم 137 به 1.58 به 0.4 کاهش یافت در حالی که عمق 30 سانتی متری، غلظت سزیم 137 کمتر از 0.4 می باشد. در عمق 40 سانتی متری، غلظت سزیم 137 نزدیک به 0 است و این نشان می دهد که محتوی سزیم 137 در 6 نقطه منبع در خاک در عمق 20 سانتی متر توزیع شده است. مقدار کمی در عمق بزرگ تر از 20 سانتی متر یافته شد و تقریبا هیچ گونه در عمق بیش از 40 سانتی متر یافته نشد.

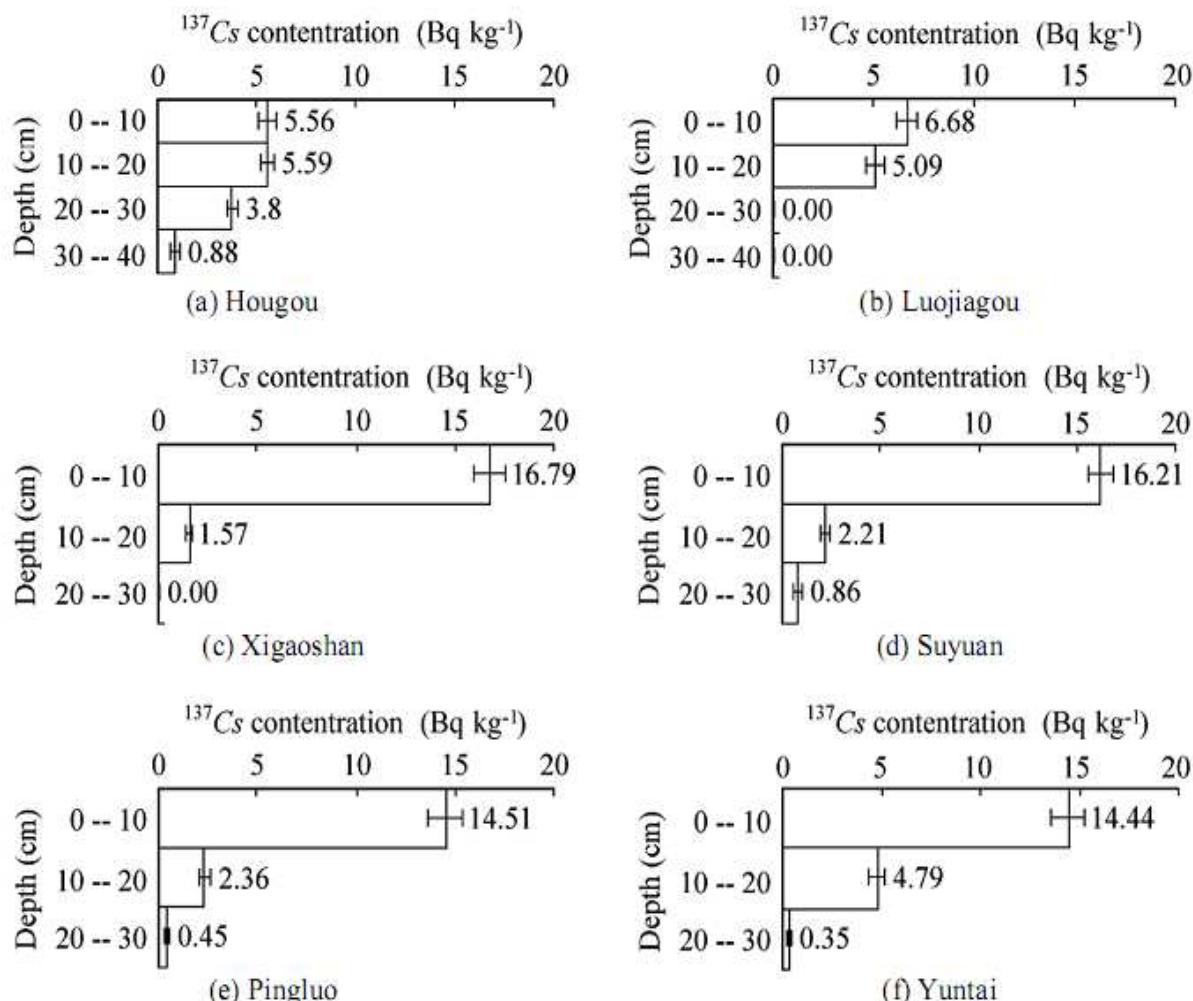
جدول 1. خلاصه موجودی محلی Cs137 مرجع در سایت های نمونه برداری های مختلف

Sampling time / (month/day/year)	Sampling sites	Latitude and longitude	Annual rainfall / (mm)	Range of local ¹³⁷ Cs inventories / (Bq m ⁻²)	Local ¹³⁷ Cs inventories / (Bq m ⁻²)
11/25/2008	Hougou	34°15.454'N 105°34.899'E	471	1,817~2,987	2,402
11/26/2008	Luojiagou	34°05.967'N 105°04.950'E	451	1,628~2,126	1,943
11/28/2008	Xigaoshan	33°44.975'N 105°21.660'E	600	1,152~3,343	2,124
11/29/2008	Suyuan	33°40.482'N 105°25.173'E	647	2,206~2,233	2,219
12/01/2008	Pingluo	33°35.346'N 105°26.480'E	671	1,587~1,612	1,600
12/02/2008	Yuntai	33°31.283'N 105°39.403'E	787	1,567~1,996	1,843

2-4 توزیع در دامنه های حوزه زیانشای

1-2-4 توزیع سزیم ۱۳۷ در مناطق زراعی

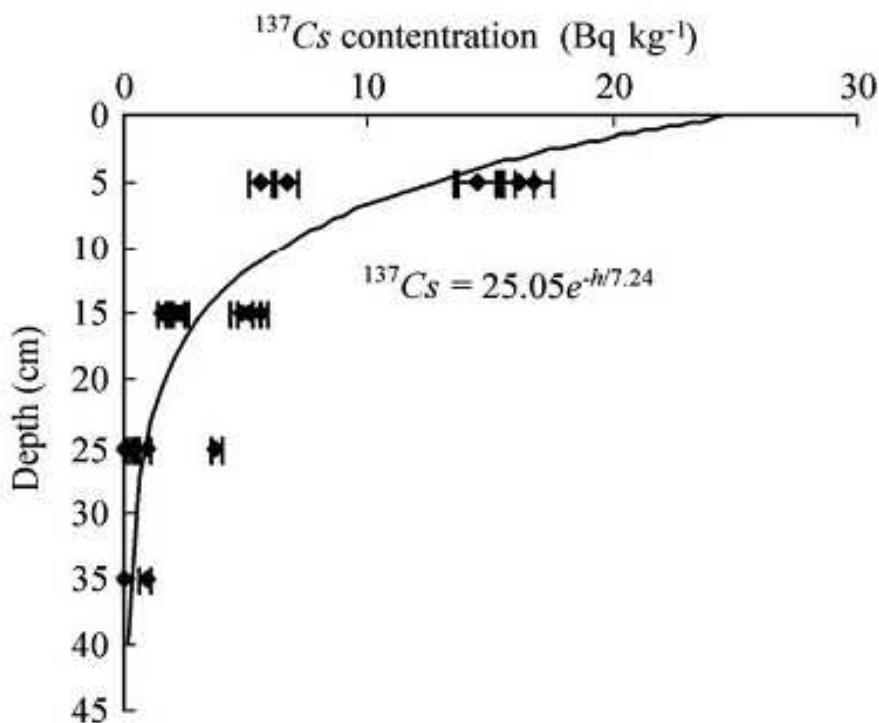
شش بخش زراعی برای تعیین توزیع سزیم ۱۳۷ در امتداد ساحل رودخانه زیان شی استفاده شدند: هوگو، لیوجیو، سایان، پینگلو، لازولانک و یاتانی. مناطق زراعی دارای شیب متوسط ۰ تا ۱۰، ۱۰-۲۰ و بیش از ۲۰ درجه بودند. طول شیب برابر با ۲۰ تا ۴۰ متر در لوچیانو سویان، ۱۰ تا ۲۰ متر در هوگو و کمتر از ۱۰ متر در پینگلو، لازانک و یانتاگ است. نوع خاک در مناطق نمونه برداری شده قهوه‌ای یا زرد است. توزیع در پروفیل‌های خاک مناطق زراعی در شکل‌های ۴-۶ نشان داده شده است. داده‌ها شان می‌دهند که سزیم ۱۳۷ در خاک با عمق ۰-۶۰ سانتی‌متری وجود دارد اگرچه بیشترین میزان در عمق ۰ تا ۴۰ سانتی‌متری است. در مقطع بالایی شیب در لئوتیوچو و لازانگ، سزیم پروفیل‌های خاک.

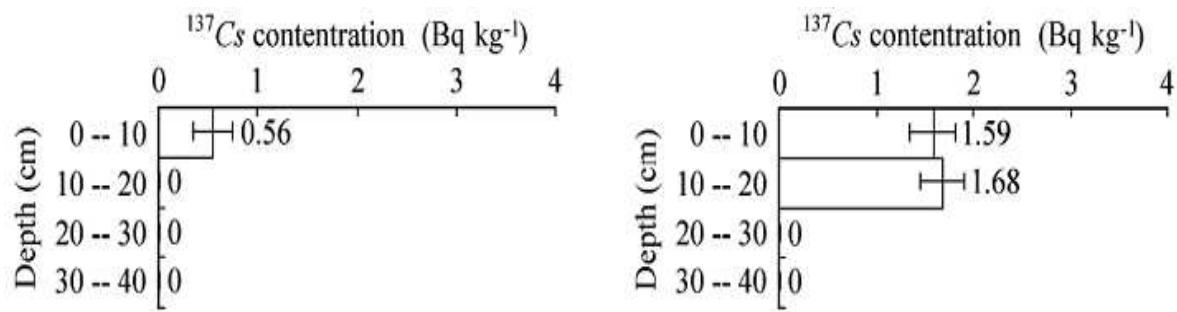
شکل ۲. غلظت ^{137}Cs و عمق برای سایت‌های مرجع

دارای توزیع نسبتا در عمق 0 تا 10 سانتی متر و عمق 0 تا 20 سانتی متر است. در مقاطع شیب میانی غلظت سزیم پروفیل حاک در عمق 0 تا 20 سانتی متر در سویان، 0 تا 30 سانتی متر در لوتیگو و 0 تا 40 سانتی متر در هوگو و پیتگلو متمرکز است.

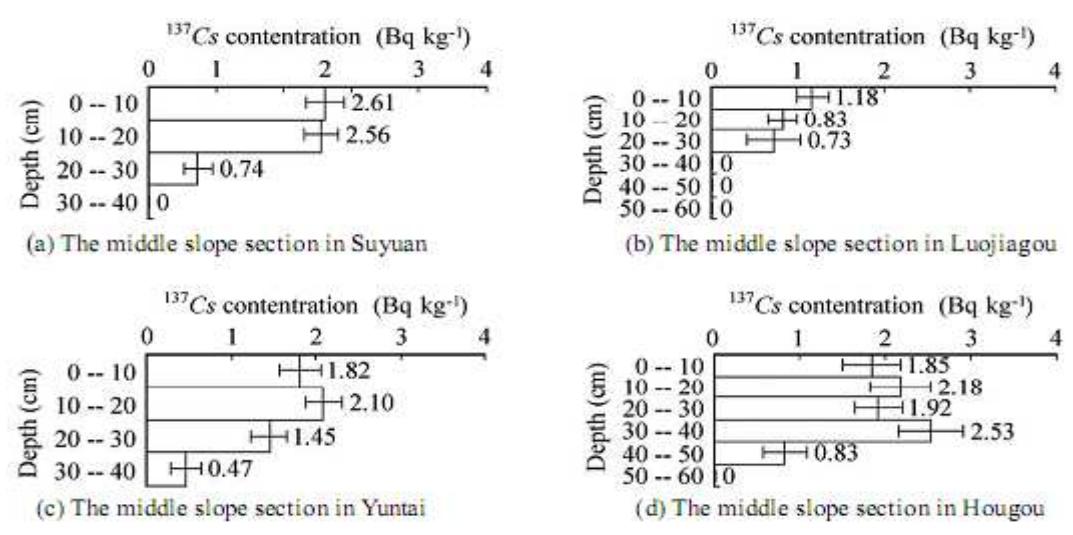
غلظت نسبتا یکنواختی از سزیم 137 به شخم و ترکیب خاک در عملیات کشاورزی نسبت داده شده است در حالی که توزیع غیر یکنواخت سزیم 137 در امتداد شیب ناشی از ابی است که خاک را از بالای دامنه به پایین دامنه میاورد. به دلیل حرکت خاک توسط شخم، فرسایش، حمل و رسوب، مقدار کل سزیم 137 از بالا به پایین دامنه افزایش می یابد. عمق یکنواخت توزیع سزیم 137 برای همه پروفیل ها در دامنه فوقانی کم تر از دامنه میانی و پایینی است. برای فرایند حرکت و جا به جایی خاک، شیب فوقانی ساده تر از پایینی است زیرا فرسایش و ترکیب خاک به دلیل کشت و کار، در شیب یا دامنه فوقانی رخ می دهد. اگرچه در دامنه پایینی توزیع مجدد خاک وجود ندارد، ولی ترکیبی ز فرسایش و شخم با خاک فرسایش یافته در بخش بالایی قرار دارد، عمق توزیع سزیم 137 در پروفیل های خاکی پایین دست بیشتر است. عمق متوسط توزیع یکنواخت سزیم 137 در پروفیل های خاک شیب میانی و فوقانی 26 سانتی متر سات و عمق شخم واقعی اراضی زراعی به صورت 20 تا 25 سانتی متر پس از بررسی های محلی بوده است.

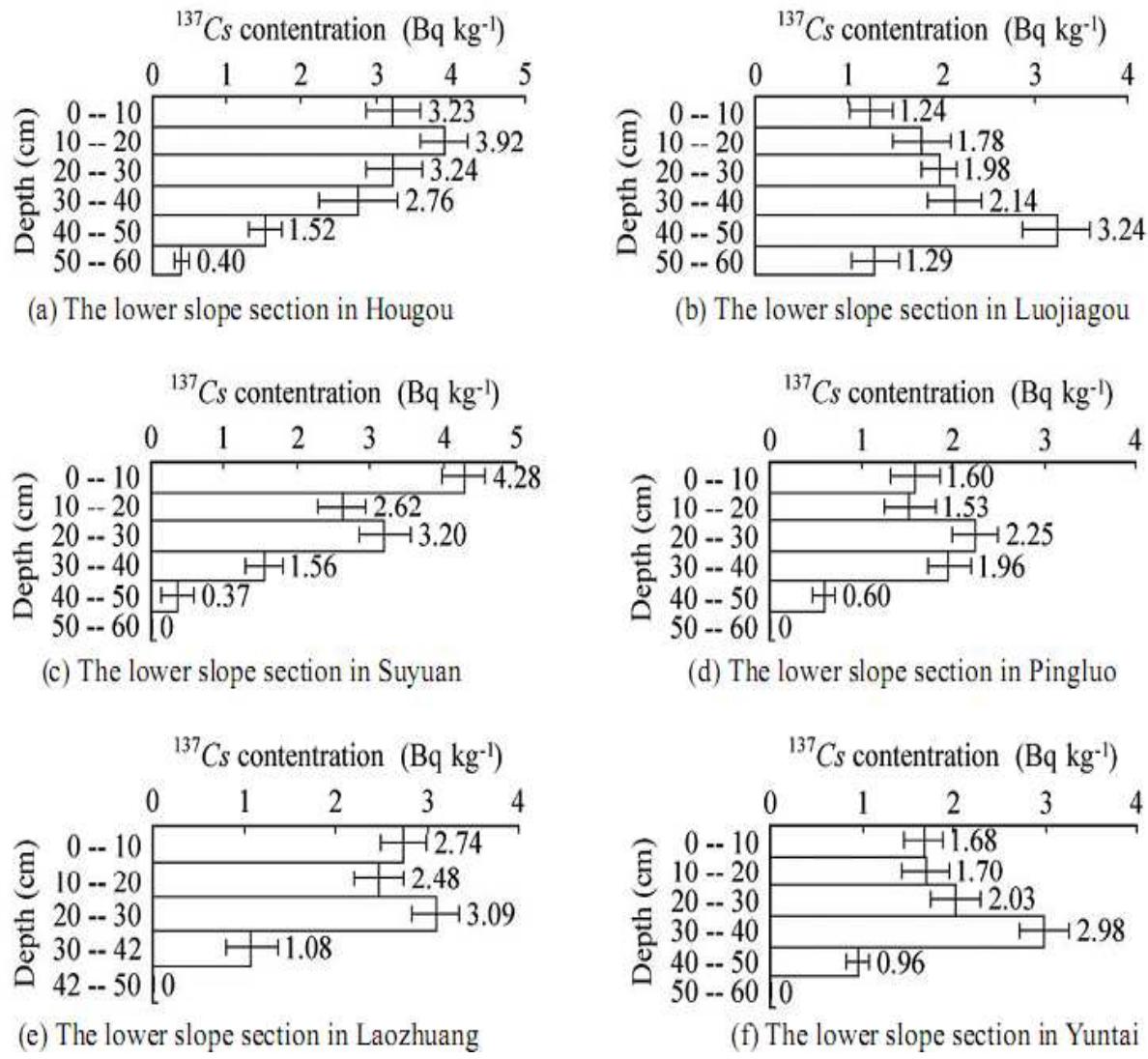
غلظت شکل 3. Cs^{137} و عمق نماینده برای پروفیل های مرجع

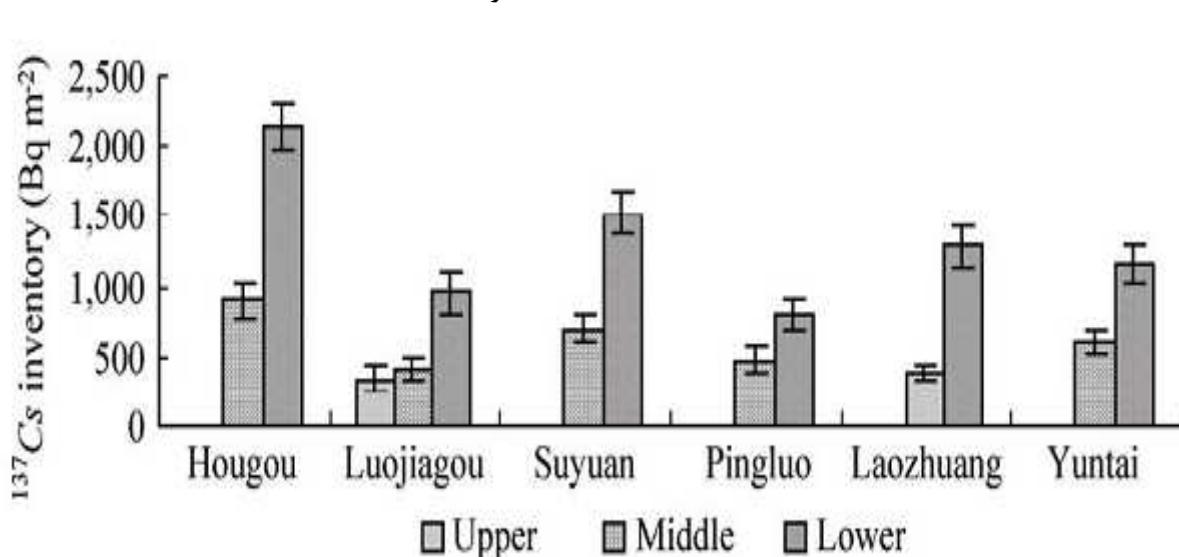
شکل 4. توزیع Cs^{137} در پروفایل خاک در بخش شیب بالا در Laozhuang و Luojiagou

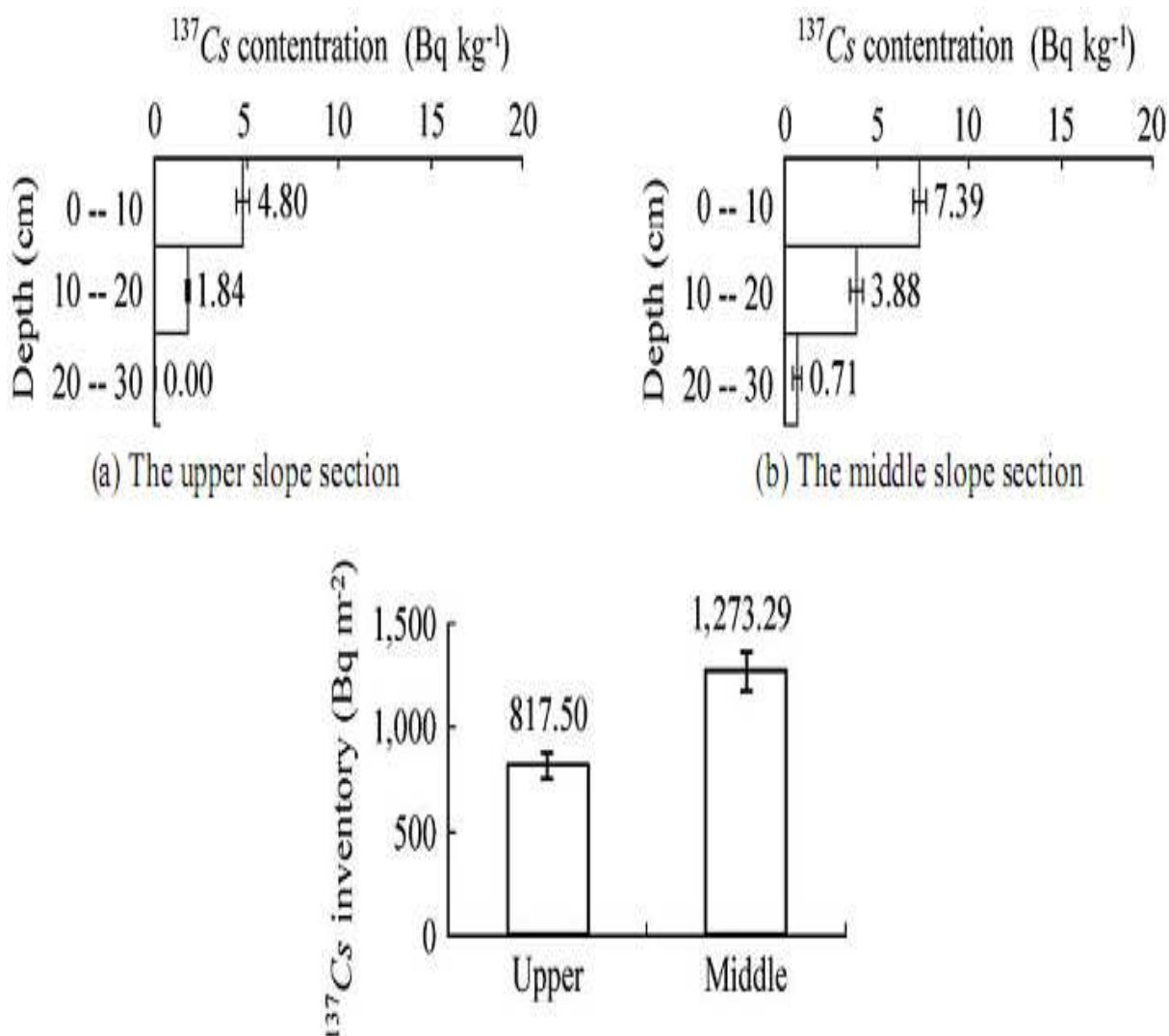
شکل 5. توزیع Cs^{137} در پروفایل خاک در بخش شیب متوسط در Yuntai, Luojiagou, Suyuan, Pingluo و Hougou

شکل 6 . توزیع Cs^{137} در پروفایل خاک در بخش شیب پایین تر در Suyuan ,Luojiagou ,Hougou ,Yuntai و Laozhuang ,Pingluo

شکل. 7 مقایسه موجودی Cs^{137} در بالا، وسط و بخش شیب پایین تر

شکل. 8 توزیع ^{137}Cs بر زمین از Xigaoshan

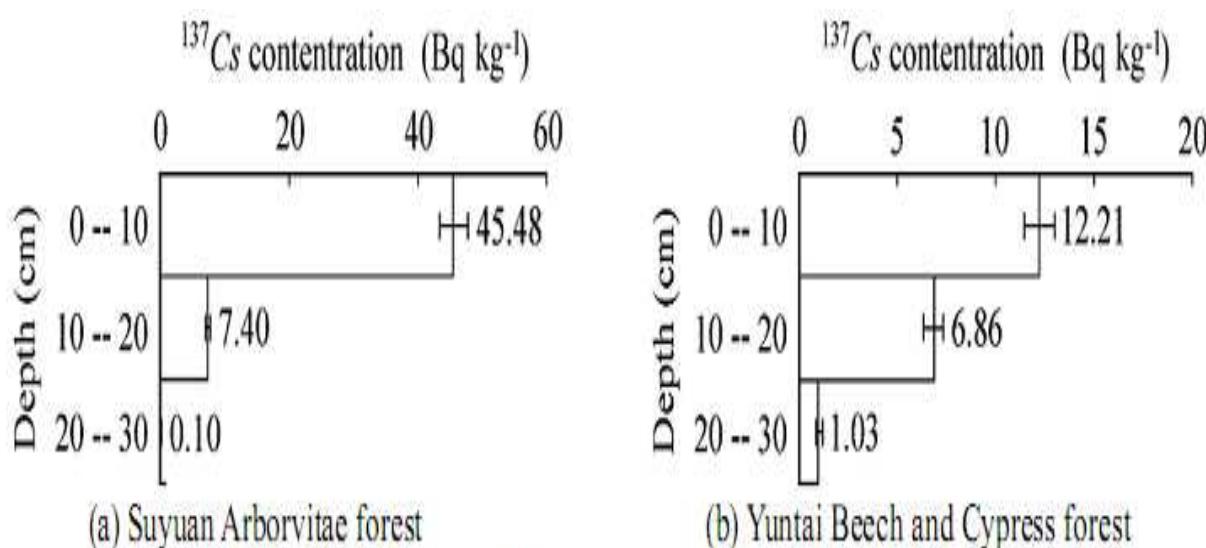
2-2-4 توزیع سزیم 137 در مناطق دارای پوشش

نمونه ها از چندین نقطه علفزار و جنگلی بدون تخریب گرفته شدند

در زیاگوشان، یک زمین 60 ساله پوشیده شده با غلفزار انتخاب شد. این مکان دارای طول شیب 30 متر است و عرض آن دارای 9 متر و گرادیان متوسط شیب 26 درجه است. غلظت سزیم 137 پروفیل های نمونه گیری شده با عمق تغییر یافت. توزیع سزیم 137 در امتداد دامنه در شکل 8 نشان داده شده است. با غلظت سزیم 137 و غلظت مرجع و شاهد 2.12، تلفات محاسبه شده سزیم 137 در شیب بالایی و پایینی رابر با 62 و 40 درصد است و این نشان می دهد که توالی کاهش سزیم 137 از بالادست به پایین دست بیشتر است.

در این مطالعه، جنگل کاج در سویان و جنکل راش و سرو در یانتای انتخاب شدند. جنگل کاج با گرادیان 5 درصد دارای سن 80 ساله بود. لایه هوموس 3 سانتی متری در خاک فوقانی در طی نمونه برداری مشاهده شد. جنگل

راش و سرو دارای گرادیان 26 درجه بود. مقدار سزیم 137 در عمق خاک 10 تا 15 سانتی متر تا 84 درصد نسبت به لایه 0-10 سانتی متری کاهش یافت و سزیم 137 در عنق بزرگ تر از 15 سانتی متری غیر معنی دار بود. مقادیر کمی در عمق کم تر از 15 سانتی متر به مهاجرت فیزیکی زرات خاک الوده به سدیمنت داده شد. مقدار محاسبه شده سزیم 137 برابر با $Bq\ 3.09$ متر مربع در جنگل کاج بود و در جنگل های سرو و راش به ترتیب 2.519 و 2.219 بود. مقادیر مرجع سزیم 137 برای دو منطقه به ترتیب $Bqm\ 1843$ و $Bqm\ 137$ متر مربع مشاهده شد و رسوب سزیم در جنگل کاج و در راش و سرو برابر با 37 و 39 درصد بود.

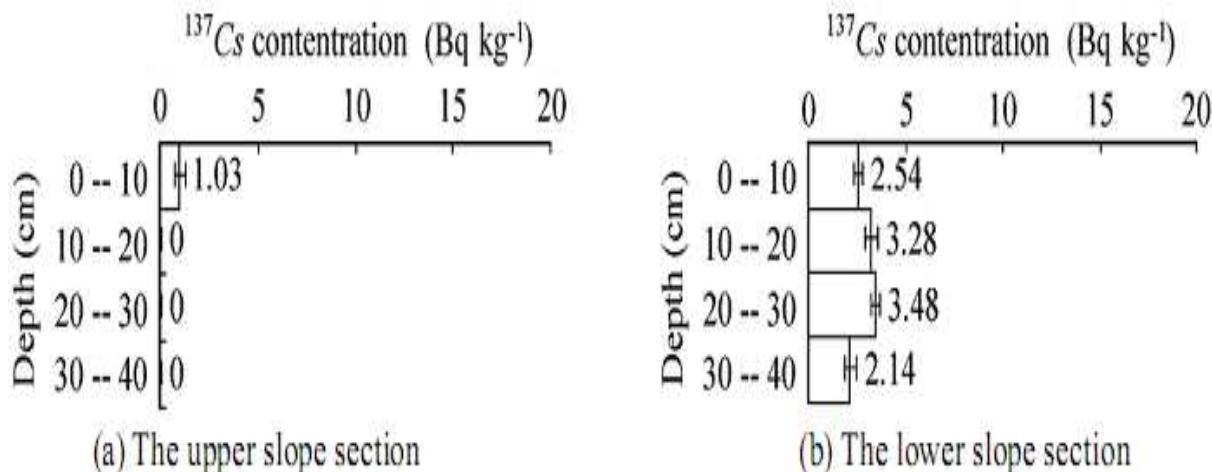

شکل 9. غلظت ^{137}Cs در جنگل

3-2-4 توزیع سزیم 137 در مناطق احیا شده

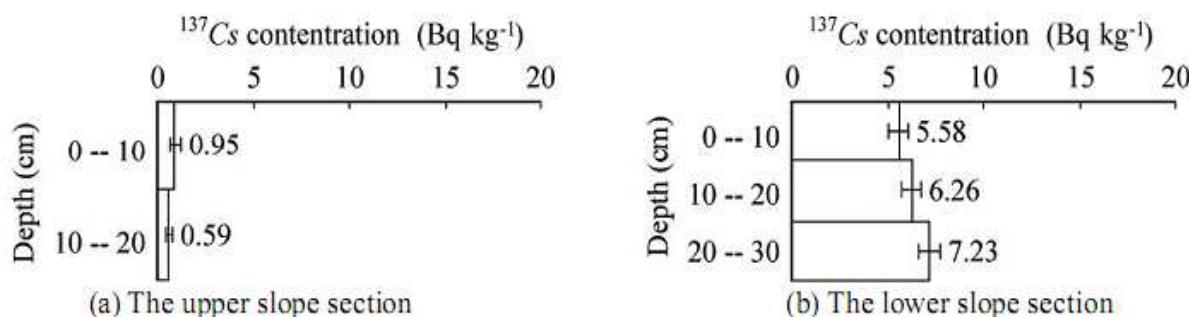
زمین احیا شده متشکل از زمین زراعی بود که تحت پوشش گیاهی مجدد طبیعی قرار گرفت. توزیع سزیم 137 لوجیو، در شکل 10 نشان داده شده است. این منطقه بیش از 50 سال به صورت زراعی بوده است. بعد از کشت بذر، خاک شخم نشد و یونجه های خودرو چرا شدند. شب منطقه به طول 31 متر، عرض 20 متر و میانگین گرادیان شب 5 درصد بود. شکل 10 الف نشان می دهد که سطچ پایین فعالیت سزیم 137 در عمق 0 تا 10 سانتی متر مرکز شده است. شکل 10 ب توزیع سزیم 137 را بر اساس عمق 0 تا 40 سانتی متر نشان می دهد. در این صورت غلظت سزیم 137 10 الف نشان می دهد که با توزیع فعالیت سزیم 137 مشاهده شده در اراضی زراعی سزیم 137 به طور نمایی با عمق کاهش نمی یابد بلکه با توزیع فعالیت سزیم 137 مشاهده شده در اراضی زراعی یکنواخت و ثابت است. فعالیت سزیم 137 در عمق 20 تا 30 سانتی متر بیش از سطح استوایننشان می دهد که

منطقه نمونه گیری توسط اب فرسایش یافته است و تحت تاثیر فرسایش شخم قرار دارد. هم چندین نوکولیید از خاک فوقانی تحت تاثیر کشت مهاصرت یافت. مقدار سزیم ۱۳۷ در بخش شیب پایین دست به طور معنی داری بیشتر از بالادست بود.

شکل 10. فعالیت های Cs137 در زمین احیا شده در Luojiagou

غلظت های سزیم ۱۳۷ در بخش بالای و پایینی شیب ها برای اراضی احیا شده در لازلانگ در شکل های 11 الف و ب نشان داده شده است. دامنه نمونه برداری شده دارای طول ۷ متر، عرض ۸ متر بوده و گرادیان شیب متوسط ۲۸ درجه است. یک ستیغ در بالای منطقه نمونه گیری شده وجود داشت و فاصله آن از پروفیل های فوقانی و پایینی به ترتیب ۲ و ۵ متر است. این منطقه برای بیش از ۸۰ سال زراعی بوده است در شکل 11 الف، مقدار سزیم ۱۳۷ کم و برای عمق ۰-۱۰ و ۱۰-۲۰ سانتی متغیر مشابه است. با شخم خاک، سزیم ۱۳۷ در عمق خاص توزیع یکنواخت داشتند. در عین حال مقدار سزیم در شیب فوقانی کم تر از شیب پایین دست بود و این نشان می دهد تلفات سزیم ۱۳۷ در شیب فوقانی کم تر از بخش پایین دست است.

شکل 11. غلظت ۱۳۷ Cs در زمین احیا شده در Laozhuang

3-4 ویژگی های فرسایش خاک بر روی دامنه

فعالیت های سزیم ^{137}Cs و فرسایش خاک مناطق زراعی نمونه گیری شده، اراضی پوشش دار و اراضی احیا شده در جدول 2 نشان داده شده است. در مناطق کشت شده یا زراعی، بر طبق استانداردهای شدت خاک و نرخ فرسایش سالانه در جدول 2، فرسایش بسیار شدید و شدید در دامنه های فوکانی رخ داده است. علاوه بر فرسایش شدید در بخش میانی دامنه لوجیگو، فرسایش متوسط بر روی بخش های میانی دامنه وجود دارد. در دامنه پایینی، فرسایش متوسط در لیچو و پینگلو وجود دارد. در خصوص علفزار نمونه گیری شده، شبیه فوکانی زیاگوشان دارای فرسایش متوسط است و بخش های میانی و پایینی فرسایش کم تری دارند. از این روی توالی شدت فرسایش به در دامنه بالایی بیش از دامنه میانی و پایینی است. با نرخ فرسایش متوسط 1.676 تن بر کیلومتر، زیاگوشان به صورت فرسایش خفیف طبقه بندی شد.

جدول 2. فعالیت ^{137}Cs و فرسایش خاک در دامنه ها معمول در حوضه رودخانه Xihanshui

Land use	Sampling site	Soil type	Slope gradient/ ($^{\circ}$)	Vegetation cover/ (%)	^{137}Cs reference inventory/ (Bq m^{-2})	^{137}Cs inventory/ (Bq m^{-2})	^{137}Cs loss rate/ (%)	Annual erosion rate/ ($t \cdot \text{km}^{-2} \cdot \text{yr}^{-1}$)	Erosion intensity		
Cultivated area	Hougou	Yellow soil	10	—	2,402	Middle	898	63	4755	Moderate	
						Lower	2,154	10	531	Slight	
						Average	1,526	36	2,643	Moderate	
	Luojiagou	Yellow soil	23	—	1,943	Upper	336	83	8,416	Very severe	
						Middle	420	78	7,362	Severe	
						Lower	948	51	3,479	Moderate	
						Average	568	71	6,419	Severe	
	Suyuan	Brown soil	17	—	2,219	Middle	693	69	5,616	Severe	
						Lower	1,521	31	1,839	Slight	
						Average	1,107	50	3,728	Moderate	
	Pingluo	Brown soil	20	—	1,600	Middle	476	70	5,846	Severe	
						Lower	800	50	3,365	Moderate	
						Average	638	60	4,606	Moderate	
	Laozhuang	Brown soil	21.5	—	1,843	Upper	374	80	7,662	Severe	
						Lower	1,283	30	1,763	Slight	
						Average	829	55	4,713	Moderate	
	Yuntai	Brown soil	18	—	1,843	Middle	607	67	5,360	Severe	
						Lower	1,166	37	2,228	Slight	
						Average	887	52	3,794	Moderate	
Grassland	Xigaoshan	Brown soil	26	85	2,124	Upper	818	62	2,903	Moderate	
						Middle	1,273	40	1,294	Slight	
						Lower	1,751	18	831	Slight	
						Average	1,281	40	1,676	Slight	
Forest	Hougou	Yellow soil	33	80	2,402	Average	1,324	45	1,838	Slight	
	Suyuan arborvitae forest land	Brown soil	5	80	2,219	Average	3,092	-39	-330	Deposition	
	Yuntai beech and cypress forest land	Purple soil	26	85	1,843	Middle	2,519	-37	-1,068	Deposition	
	Revegetated land	Luojiagou	Yellow soil	10	40	1,943	Average	651	67	4,805	Moderate
		Laozhuang	Brown soil	28	80	1,843	Average	1,200	35	2,902	Moderate

در مناطق جنگلی نمونه برداری شده، نرخ رسوب سالانه جنگل کاج برابر با 330 تن بر کیلومتر بر سال است و شدت فرسایش به صورت رسوب تعریفمی شود. در خصوص اراضی احیا شده با پوشش فلزاتیزیکو و لازلانگ به

جنگل در طیچهار سال پیش تبدیل شد و پنج سال پیش دارای بارندگی 451 میلی متر در لوچجیو و حدود 700 میلی متر در لازهانک بود. تحت تاثیر شرایط اقلیمی و بارندگی، پوشش گیاهی در لازهانک به 80 درصد رسید و در لوچجیو به 40 درصد رسید و نرخ فرسایش متوسطدر لوچجیو 4.805 تن بر کیلومتر در سال است. گفته می شود که اگرچه فاصله زمانی تنها یک سال بین دو زمین است، این منطقه دارای میزان فرسایش بیشتری است. مقایسه شدت فرسایش خاک متوسط کاربری های مختلف نشان می دهد که در میان شش اراضی زراعی، در یک قسمت فرسایش شدید است و پنج مورد فرسایش متوسط نشان دادند. دو علزار به صورت فرسایش خفیفنشان داده شد. دو جنکل به صورت منطقه رسوب گذاری در نظر گرفته شد و دو اراضی کشت شده به صورت اراضی متوسط طبقه بندی شدند. از این روی این اراضی از یک شدت توالی جنگل > علزار > اراضی احیا شده > اراضی زراعی طبقه بندی شدند.

5- نتیجه گیری

منبع سزیم 137 محلی در حوزه رودخانه زیان شای از 1600 Bqm تا 2402 متغیر بود. در خاک سالم، فعالیت سزیم 137 ادازه گیری شده با عمق خاک کاهش می یابد. در اراضی زراعی، توزیع نسبتا در عمق شخم ثابت است. فرسایش خاک در حوزه در مناطق زراعی با نرخ فرسایش الانه از 2000 تا 26000 تن بر کیلومتر مربع متوسط و شدید است. به طور کلی، فرسایش شدید و بسیارشدید در بخش های بالی شیب، شدید و متوسط در قسمت میانی و متوسط تاخفیف در بخش های پایینی رخ می دهد. در دامنه های با پوشش گیاهی علفی و چوبی، نرخ فرسایش کمتر است. در بخش های پایین تر دامنه با پوشش گیاهی توسعه یافته هیچ گونه فرسایش خاک دیده نشد ولی رسوب در سرعت رسوب بیشاز 1000 تن کیلومتر در سال رخ داد.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

✓ لیست مقالات ترجمه شده

✓ لیست مقالات ترجمه شده رایگان

✓ لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI

سایت ترجمه فا؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معترض خارجی